RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 84v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

q̃a ñ adhuc in fidelib̃ ſ; ia fidelib̃ loqueris ſcilicet ſi
uab̃ hierlm· q̃ppe quę nec uerac̃ dici poſſent filie
hierlm ſi ñ haberent fide· n̄ dilectũ reſurrexiſſe atq;
in cęlu ia aſcendiſſe credidiſſent· Hoc aut̃ ſcire illas
oportebat ad pfectionẽ fidi· q̃d licet aſcendiſſet in cę
lũ æ ſederet ad dextam pat̄ſ· nichilominũ tam̃ hic re
manſiſſet p̃ ſentia maieſtatis· p̃ ſentia uel gr̃a ſiue opa
tione diuinitatis inuiſibili· quẽ admodũ dicẽ· ecce ego
uobiſcũ ſũ omnib̃ dieb; uſq; ad cõſũmationẽ ſcli· igitur
dilect̃ mis deſcendit in hortũ ſuũ ad areolã aromatis·
ut paſcat̃ in hortis æ lilia colligat· idẽ hic pſeuerat no
biſcũ q̃ ſemel deſcendit ut faceret uoluntatẽ patris
ſui· q̃d ẽ paſci in hortis· quẽ admodũ dicẽ mis cib̃ ẽ ut
faciã uoluntatẽ pat̄ſ mei· æ ut electos ſuos ꝛgregaret
ad ſe q̃d ẽ lilia colligere· quẽ admodũ q̃dã dep̃cipuis
amicęq;· dicẽ· de hoc ipſo dilecto· q̃a moriturus erat p
gente· æ ñ tamũ p gente· ſ; ut filios di q̃ erant diſp̃ſi
cõgregaret in unũ· Cũ hęc ita ſint· ñ ita uob̃ dictũ ar
bitremini filie hierlm· adiuro uos ſi inueneritis dilectũ
meũ ut annuncietis ei q̃a amore langueo· tãquã hunc
abierit· æ hic nullomodo inueniri poſſit· q̃a d̃s æ d̃ns
ẽ· q̃ ubiq; ẽ æ omnia implet· quẽ admodũ ſapiens cogni
tor ei dicẽ· Ergo ne putandũ ẽ· q̃d d̃s habitet ſup terrã·
Si enim cęlu æ cęli cęlorũ capere te ñ poſſunt· quanto magis
domũ hęc quã edificaui· Quãuis ſcilicet uiſibile p̃ ſentiam